

Questio Unica

aliud eiusdem linee est punctum medium nullum tamen punctum est medium inter primum punctum et quodlibet aliud eiusdem linee. Et ideo non procedit ulterius probatio que tota supponit quod ad illam universalem concessam sequatur hec particularis aliquod punctum est medium inter primum punctum et quodlibet aliud eiusdem linee et super hoc innititur sequens argumentatio. Sed hoc non sequitur ad illam quin immo in tali illatione committitur fallacia figure dictionis propter similes causam ei que data est in precedenti solutione.

Ad tertium dico stante predicta suppositione quod deus videt quod inter primum punctum et quodlibet aliud eiusdem linee intercepta linea et infinita etiam puncta non tamen linea non visa nec puncta non visa ab eo. Nulla tamen linea deus videt intercepti inter primum punctum et quodlibet aliud punctum ab eo visum.

Ad quartum dicere quod nullum punctum est medium inter primum et omnia alia eiusdem linee. Et cum infertur igitur primum et omnia alia sunt immediata.

Si in consequente per omnia teneatur collectivae concedo consequens quicquid sit de consequentia et nego ulteriorem consequentiam quia dicitur igitur aliquod aliorum punctorum est primo immediatum. Instancia certissima apud me est quoniam si sint duo corpora immediata a et b. dividendo b. in partes proportionales sic quod prima pars sit eius medietas remotior ab a. et secunda sit medietas alterius medietatis immediata priori medietati totius et tertia sit medietas illius prioris et 4. residui et sic semper procedendo versus a. tunc hec est vera et omnes partes proportionabiles b. sunt immediate et tamen hec est falsa. aliquid per proportionabiles b. est immediata ipsi a. cum talium nulla sit ultima versus a. igitur hec non sequitur ad primam et si hanc instantiam non admitterent ponentes continuum componi ex indivisibilibus pro eo quod non ponerent infinitatem talium partium suam consequentiam probare non possunt. Unde nec ego illam admitto et adhuc potest in simili instari secundum opinionem oppositam: quia non sequitur huic puncto omnia alia eiusdem linee sunt inequalia: ergo huic aliquod aliorum est inaequale. Nam antecedens est verum si per omnia sumatur collectivae sic enim omnia alia sunt magnitudo secundum illam opinionem. Magnitudo autem inequalis est puncto et tamen consequens est falsum.

Ad quintum nego consequentiam ad probationem dico quod resolutionem illam factam esse in aliqua ultimitate potest intelligi dupliciter uno modo in aliqua ultimitate id est in aliqua in qua alia sint resoluta et ipsa resoluta non sint in aliqua alia ita quod ipsa sint ultima in qua sit facta huius resolutio seu divisio.

Alio modo potest intelligi resolutionem huius esse factam in aliqua ultimitate id est totaliter et complete magnitudinem esse in suas partes resolutam seu magis proprie loquendo quolibet que fuerunt eius partes esse actu ab invicem divisa et nulla restare dividenda. Si in primo sensu queratur in qua posito antecedente illo in esse facta esset resolutio ultimitate an scilicet in aliqua divisibilia an indivisibilia dico quod nec in aliqua divisibilia nec in aliqua indivisibilia nec in aliquo omnino ultimitate facta esset quoniam nulla essent que non essent ultimitate resoluta. Unde sicut ante huiusmodi resolutionem nulla pars erat irresolubilis in alias sic posita totali resolutione nulla esset non reso-

Articulus Primus.

luta in alias. Et si fieret talis resolutio actualis tunc etiam esset multitudo aliqua discretorum ex multitudinibus precise et ex infinitis unitatibus simpliciter constituta. Si vero queratur in qua ultimitate et c. in secundo sensu distinguendum est de divisibili et indivisibili. Divisibile enim aliquando dicitur secundum actum et est quod actu est divisum qualis est proprie omnis multitudo discretorum. Aliquando vero secundum potentiam et est quod habet in se partes non distinctas ab invicem. Similiter indivisibile potest dici dupliciter uno modo illud quod non habet partes omnino et quod non habet partes distinctas et sic idem significat indivisibile quod non actu divisum sine quod non divisibile primo modo siue hoc proprie dicatur siue non. Dico igitur quod neutro modo esset facta resolutio ad indivisibilia nec ad divisibilia secundo modo: sed ad divisibilia primo modo. Preterea quicquid sit de veritate antecedentis ad bonum intellectum accepti potest dici quod non probatur sufficienter et assumpta propositio non est vera quoniam impossibile est omnes animas possibles esse actu productas in sensu composito et tamen possibilitas animarum non est ad actum repugnantes aut essentialiter ordinatos cum sit ad actus eiusdem speciei. Deinde dicitur a quibusdam quod non inconuenit aliquam universalem esse impossibilem cuius quolibet singularis est possibilis patet de istis utrumque contradictoriis contingendum est verum et omne possibile esse est quolibet istarum est impossibile et tamen singulares sunt possibles quilibet lapis unius ponderis portatur a sorte quolibet est possibilis et quilibet compossibilis: sed non omnibus.

Ad sextum dicitur quod rationes concludunt contra eum. Nam ipse concedit quod infinite partes proportionabiles sunt in magnitudine sumpto per infinite simplices categorice. Sed ex hoc sequitur quod nulla earum sit ultima et contra si aliqua earum sit ultima igitur non infinite proportionabiles sunt in magnitudine consequentia declaratur quoniam si aliqua est ultima alicuius proportionis cum etiam aliqua sit prima igitur omnes simul sumpte sunt alicuius multitudinis finite alias cum quolibet precedentium sit maior ultima si datur sequeretur quod magnitudo ex omnibus huiusmodi proportionibus resultans includeret infinitas partes equales et sic esset extensio infinita quod est falsum. Sunt igitur omnes simul in aliqua magnitudine finita seu aliqua magnitudo finita et cum omnibus simul sumptis non sint in magnitudine plures sequitur quod non quodcumque finitis partibus proportionabilibus magnitudinis sint in magnitudine plures partes igitur non infinite proportionabiles sunt in magnitudine. Preterea si aliqua est ultima partium proportionabilium vel illa est divisibilis vel indivisibilis si secundum igitur non est pars proportionalis quia indivisibilis ad indivisibile nulla est proportio. Si vero est divisibilis igitur aliqua est posterior illa et ultra: ergo ipsa non est ultima. Dicendum ergo negando illam consequentiam. Multitudo omnium partium proportionabilium ipsius b. immediate consistit igitur a. ergo aliqua et c. Notandum tamen aliquos negare quod in continuo sint habiles omnes partes. Sed contra aug. 12. de civitate dei ca. 18. dicit quod singuli quique numeri sunt finiti et omnes infiniti et patet quod ibi omnes capitur collectivae: ergo habiles sunt omnes numeri collectivae. Itaque arguitur ex dicto phi. b.